

GİRİŞ

İnsan Nedir?

İnsan, Eşref-i Mahlûkat'tır; Allah'ın (CC) yarattığı yaratılmışların ve yaratılacak olanların en şerefliisidir. Allah (CC) insanları ve cinleri kendine ibâdet etsinler diye yaratmıştır.

“Ben cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım. -Zariyat Sûresi, Âyet 56”

İnsanın 4 önemli özelliği vardır. Bunlar Özgürlük, Akıl, Ruh ve Nefis'tir.

İnsanın Şerefi Nereden Geliyor?

İnsanın diğer varlıklara göre şerefi, özellikle, Akıl ve Özgürlüğe sâhip olmasından, Ruhü ile Allah'la (CC) iletişim kurabilmesinden gelmektedir. İnsan Özgür İrâdesi ile düşünerek-tefekkür ederek Niyet kurabilme kapasitesine sâhiptir. Allah (CC) insanın “kurduğu niyetleri” gerçekleştireceğini bildirmiştir.

İnsanın Sorumluluğu

*İnsan tarafından kurulan **niyetler**, Allah (CC) tarafından bildirilen Üstün İslâm Ve Altın Kültürümüz'e ve Yüce İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'e göre, ya “doğru-gerçek-hak” ya da “yanlış-gerçekdışı-bâtil” **özelliklidir**. Dolayısıyla Allah (CC) insanlardan her zaman, niyetlerin “doğru-gerçek-hak” özellikli olmasını istemiş; bu “doğru-gerçek-hak” niyetler karşılığında insana sevap vereceğini bildirmiştir. Diğer taraftan insan özgür irâdesiyle “yanlış-gerçekdışı-bâtil” özellikli niyetler kuracak olursa, Allah (CC) onları da gerçekleştireceğini ama “sorumlusunun” niyet sâhibi olacağını bildirmiştir. Allah (CC) bu davranışın karşılığı olarak, rızâsı dışında davranan, böyle bir insana günahlar yazacağını da bildirmiştir.*

İnsanın Gizli Tarafı

İnsan tarafından kurulan niyetler, bu niyetlere bağlı olan, tutum, davranış ve olaylar, insanın “gizli tarafıdır”. İnsan bu gizli tarafını başkalarına anlatırsa, bu gizlilik özelliği ortada kalkar. Demek oluyor ki insan gizli tarafını sözle anlatarak onun, herkes tarafından, kolayca anlaşılmasını sağlamaktadır. Buna niyetin sözle somutlaştırılması diyebiliriz.

İnsanın bir de tutum ve davranışları ile niyetini çeşitli olaylar şeklinde uygulaması vardır. İnsan uygulamalarını yalnız kendisi biliyorsa, onun bu tutum ve davranışlarına ilişkin olan uygulamaları da onun “gizli tarafındandır.”

Eğer insan özgür iradesi ile tutum ve davranışlarını gizlemez de herkese açık olarak gösterirse, gizlilik özelliği ortada kalkar. Buna ise onun tutum ve davranışların somutlaştırılması denir. Günümüzde çekilen resimler de birer somutlaştırma vâsıtasıdır.

Sonuç olarak söz veya resim birer Somutlaştırma Vâsıtası olmaktadır. Fotoğraf makineleri yokken, somutlaştırma vâsıtası bizzat söz ve davranışlardan ibâretti... Ama bu gün buna çekilen resimlerle sağlanan somutlaştırmalar da eklenmiş bulunuyor... Somutlaştırma vâsıtalarının önem kazanmasının sebebi “gizliliği ortadan kaldırmasıdır.”

Tanım Olarak Somut Ne Demek?

“Somut demek”, basit bir ifâdeyle söylemek gerekirse, 5 duyu organımız tarafından kolayca algılanabilir demektir. Dolayısıyla somut kavram ise, 5 duyu organları tarafından kolayca algılanabilir kavram olmaktadır. Yâni elle tutabileceğimiz, gözle görebileceğimiz ya da varlığını kolayca hissedebileceğimiz bir kavrama somut kavram denir. Bugün en güzel somutlaştırma ya da gizliliğin ortadan kaldırılması, meselâ

internette ya da medya önünde dünyâya yapılan açıklamalar oluşturuyor.

Gizliliğin Araştırılmasının Hükümü

Bir insanın gizli taraflarının araştırılması ve / veya açıklanması, Allah (CC) tarafından bildirilen Üstün İslâm Ve Altın Kültürümüz'e ve Yüce İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'e ve / veya İslâmî ve Millî Değerlerimiz'e göre, "büyük günahtr."

Ancak kişi Halkın huzurunda ya da medyada, mesela söz, davranış ya da resimlerle alenen somutlaştırarak, kendi gizliliğini bizzat "kendisi" kaldırmış ise o zaman, diğer insanlar için, böyle bir günahtan söz edilemez

Halk Nazarında Somutlaşmış Niyet Ve Davranışların Hükümü

Bir insana ilişkin olarak Halk nazarında somutlaşmış niyet ve davranışların her biri, Allah (CC) tarafından bildirilen Üstün İslâm Ve Altın Kültürümüz'e ve Yüce İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'e ve / veya İslâmî ve Millî Değerlerimiz'e göre, hak ya da bâtil olmak üzere iki çeşitten biri olabilir.

Eğer insanın Halk nazarında somutlaşmış niyet ve / veya davranışları hak-doğru özellikli ise, o insan hayırlı işlere örnek teşkil edeceği için çok çeşitli sevaplara da aday demektir. Böyle insanları tanıtanlar da çok çeşitli sevaplara aday olurlar...

Eğer insanın Halk nazarında somutlaşmış niyet ve / veya davranışları bâtil-yanlış-gerçekdışı özellikli ise, o insan şerli işlere örnek teşkil edeceği için çok çeşitli günahlara da aday demektir. Böyle şerli insanları tanıtanlar da çok çeşitli sevaplara aday olurlar... Eğer toplum içinde böyle şerli insanlar var da kimse bunları tanıtıyorsa, o toplumdaki herkes bundan sorumlu ve günahkâr olur. Lut Kavmi'nin batırılmasının esas nedeni budur.

Bu sayfada yukarıdaki gerçekler çerçevesinde

RESİMLER-YORUMLAR

genel başlığı altında Allah (CC) tarafından Kur'an Ve Sünnet'le bildirilen Üstün İslâmî Ve Altın Kültürümüz'ün ve / veya Üstün-Seçkin-Eşsiz İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'in içindeki gerçek ölçülere dayanarak yorumlar ve değerlendirmeler yapılacaktır. Okuyucu için hayırlı olmasını diliyorum...

Prof. Dr. Mustafa TEMİZ

Elektromanyetik Alanlar Ve Mikrodalga Tekniği Anabilim Dalı'nda

EMEKLİ ÖĞRETİM ÜYESİ

<http://mtemiz.com/>

<http://mtemiz.com/bilim/bilimkosesi.htm>

9.11.2021

ZAMAN-NAMAZ

Hikmet

Hiçbir şey anlamayan ya da çok kabalık yapan insanların bâzen “kütük” kelimesi ile tasvir edildiğini duymuş ya da işitmişsinizdir.

Sâhi, “kütük” kelimesinin tersinden okunuşu nedir? O da “kütük”... Meselâ “**Hikmet**” başlığının tersinden okunuşu, “temkit” değil mi? Buna göre çoğu kelimelerin terslerinin bir anlamı olmuyor... Siz bunları “tesâdüf” deyip geçebilirsiniz. Ama bana göre bunlar tesâdüf değil belki de, *tevâfuk ya da Allah'ın (CC) Hikmetleri cümlesindedir*. Çünkü Allah (CC) tarafından bildirilen Üstün İslâm Ve Altın Kültürümüz'ün ve Yüce İslâmî Ve Altın Kültürel Ölçülerimiz'in ve / veya İslâmî ve Millî Değerlerimiz'in bildirdiğine göre, *Allah'ın (CC) Hikmetsiz veya*

boş bir işi hiç olamaz. Oluyor diyen varsa o da yine bu ölçülerimize göre Allah'ı (CC) tanıyamama bahtsızlığı içinde demektir. **Bütün Mesele Allah'ı (CC) tanıyabilmek, görüyorsunuz!**

Bütün Mesele...

<http://mtemiz.com/bilim/BÜTÜN%20MESELE...pdf>

Şimdi size çok hikmetli bir örnek daha vereceğim. Meselâ “**zaman**” kelimesi... Şimdi “zaman” kelimesinin tersten okunuşuna siz yine “tesâdüf” diyebilir misiniz? Bana göre bu aslâ mümkün değil... *Çünkü bunda büyük bir hikmet var, bana göre... Ne yâni,* “zaman” kelimesinin tersten okunuşu olan “namaz”, çok büyük hikmetleri hatırlatmıyor mu? Dikkat ediyor musunuz iş geldi-çattı, yine “ilimde” düğümlendi-karar kıldı.

Mevzûyu anlar anlamaz, hemen canınızın sıkıldığını hissediyorum. İlmî konuların sıkıcılığı sâdece Memleketimiz’de değil, *bütün dünyâda var;* tabiatıyla ki oranları biraz farklı olarak... Konunun mütehasısları bunun sebebini geniş Halk kitlelerinin ilmî konularda yeterli seviyede aydınlatılmamalarına bağlamaktadırlar. *Hele Eski Türkiye’deyken,* Asîl Ve Ârif Halkımız’ın İsmet İnönü’nün Tahribat Ve Tahrifat tırpanından geçirilmesinden sonra... Öyle ki gerçek hedef yitirildikten sonra, *Batılıların örnek alınmasıyla,* boş beyinlerin gerçekdışı meşgûliyetlerle doldurulmasından sonra...

Örneğin futbol kültürüyle haşır-neşir olan Batılı geniş kitlelerin ona karşı gösterdikleri ilgi ve alâkayı örnek alan insanlarımız da çoğaldıktan sonra olanları bugün hepimiz daha iyi gözlemliyoruz. Bilim yazarlarından **Ben Patrusky:**

“Bir kişinin yanımda kalmasını istiyorsam, derhal konuyu değiştirip spordan, tiyatrodan veyâ politikadan bahsetmeye başlıyorum. Ama karşımdakinin gitmesini istediğim zaman,

bilimden söz etmeye devâm ediyorum” diyor. İşte biz de de aynen bunun gibi oluyor... Yalnız sen “bilim” yerine “ilim” diyeceksin, o kadar!

Zaman

Sözü daha fazla uzatmadan, herkesin hattâ en küçük canlıların dahî akışı içinde bulunduğu zaman konusuna gelelim. Herkesin ilgi duyacağı, *onsuz edemeyeceği*, hayâta raptolmuş bir mevzû bu... Sâdece insana, *canlıya değil*, her şeye, *her noktaya*, zerrelere kürelere, bütün Evrene sızmış olan bir mevzû... Merâkınız, *biraz daha artmış durumda değil mi?*

Bu mevzû aynı zamanda filozofik bir mevzûdur da... *Şâirlerin ilham deresi*, âşıkların çile merhâlesi, *mazlumların gözyaşı*, ninelerin masal terennümü, *bebelerin ninnileri*, uykuları... *Ne enteresandır ki*, sağından okunuşu, solundan okunuşuna ilâve edilince şekillenen kelimelerin mânası, *düşünen akıl ve iz'an sâhipleri için mutlak bir amel (iş-aksiyon) parıltısına âit çarpıcı bir ikâz doğuyor: Zaman-Namaz...* Bu ikâz, zamânın namazla mutlaka değerlendirilmesinin zarûrî ikâzı...

Bu ikâzı herkes kendince yorumlasın... Bana göre bu, zamanın namaz kadar kıymetli olduğunun, *ancak namaz kılmakla karşılığının ödenebileceğinin çarpıcı bir ifâdesidir*. Başka yorumlar da mümkündür: Bu uyarı, *“Ben insan ve cinleri beni tanımaları ve bana ibâdet etmeleri için yarattım.”* diyen Allah'ın (CC) bu murâdı göz önüne alınır ve namazın da İslâm çadırının orta direği olarak târif edildiği hatırlanırsa, ZAMAN-NAMAZ ilişkisinin önemini vurgulamak içindir bence... Çünkü ilime ve / veya bilime göre, *Evrende tesadüfe yer yoktur*.

Evet sayın okuyucular!

* Zâriyat Sûresi, âyet 56. “Ben cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.”

Konumuz Zaman... İngiliz profesörlerinden G.J. Whitrow, “*Zaman nedir?*” adlı eserinde şu olayı zikretmiştir:

Rus ozanlarından Samuel Marshak, *1974 yılından önce Londra’ya ilk geldiği zaman yeteri kadar İngilizce bilmiyordu. Yolda giderken birisine rastlayıp saat kaç anlamında, “What time is it?” diyecek yerde; “Affedersiniz! zaman nedir” anlamına gelen “Excuse me! What is time?” diye sorunca, anlamın büsbütün değişmesi üzerine adam şaşkınlıkla kendisine, “Ama bu felsefî bir sorudur, bana neden soruyorsunuz? cevâbını verir. Bu olayla Whitrow da, Zaman’ın çok yönlü esrarengiz bir kavram olduğunu vurgulamak istemiştir.*

Sonuç

Doğumlarından ölümlerine kadar bütün canlı organizmaların yaşantısı, süreksizliğin ve sonsuzluğun bir resmi ve işâreti olan zaman içinde yürütülmektedir. Evren’in canlı ve cansız her zerresi onunla iç içedir ve ondan tecrit edilemez. Asrımızda dördüncü bir boyut olarak ilim ve / veya bilimin başköşesine oturan bu kavram, bütün târih boyunca hem ilmin hem de bilimin en önemli konularından bir tânesini meydana getirmiş ve de getirmektedir.
